

UZASADNIENIE

Skazany M. S. (1) wniósł do Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. o wydanie wyroku łącznego, wskazując, iż do połączenia nadają się skazania: Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. w sprawach: VII K 596/10, VII K 935/11, II K 1658/10, XI K 793/08 (zastępcza kara pozbawienia wolności za nieuiszczoną grzywnę), Sądu Rejonowego w Gryfinie w sprawach: VI K 693/10 i VI W 206/10, Sądu Rejonowego w Słubicach w sprawach: II K 613/10 (obejmujący skazania w sprawach II K 224/07, II K 207/07, II K 534/09 oraz II K 488/08) i II K 117/10 oraz Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. w sprawie II K 90/08 (w tym także zastępcza kara pozbawienia wolności za nieuiszczona grzywnę) (k. 1-2).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. (1) skazany został prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 12.11.2007r. w sprawie o sygn. II K 224/07
 - a) za ciąg przestępstw z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnionych w okresie od 3.06.2007r. do 1.07.2007r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,
 - b) za czyn z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 11.07.2007r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolnościi karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.
 2. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 15.09.2008r. w sprawie o sygn. XI K 793/08
 - a) za czyn z art. 62 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 8.04.2008r. na karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł,
 - b) za czyn z art. 58 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 8.04.2008r. na karę grzywny 60 stawek dziennych po 10 zł,i karę łączną grzywny 100 stawek dziennych po 10 zł.
 3. Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 19.11.2008r. w sprawie o sygn. II K 207/07
 - a) za ciąg przestępstw z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnionych w okresie od 17.08.2006r. do 31.10.2006r. na karę 3 lat pozbawienia wolności,
 - b) za czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony dniu 26.07.2006r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,przy czym wymierzono karę łączną 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.
- przy czym kary orzeczone w sprawach II K 224/07 i II K 207/07 zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 21.02.2011r. sygn. akt II K 613/10.
4. Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 7.07.2009r. w sprawie o sygn. II K 488/08 za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w dniu 4.06.2008r. na karę 1 roku pozbawienia wolności.
 5. Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 14.09.2009r. w sprawie o sygn. II K 534/09 za czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w dniu 19.02.2008r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym kary orzeczone w sprawach II K 534/09 i II K 488/08 zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 21.02.2011r. sygn. akt II K 613/10.

6. Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 15.04.2010r. w sprawie o sygn. II K 117/10 za czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w dniu 25.09.2009r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł.

7. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 25.08.2010r. w sprawie o sygn. VII K 569/10 za czyn z art. 242§3 kk popełniony w dniu 3.12.2009r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

8. Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 27.05.2011r. w sprawie o sygn. VI K 693/10

a) za czyn z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2 kk popełniony w dniu 31.12.2009r. na karę 5 lat pozbawienia wolności i grzywny 120 stawek dziennych po 40 zł,

b) za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk popełniony w dniu 17.12.2009r. na karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywny 60 stawek dziennych po 40 zł,

c) za czyn z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 2.01.2010r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

d) za czyn z art. 224§2 kk popełniony w dniu 21.12.2009r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym wymierzono kary łączne 8 lat pozbawienia wolności i grzywny 150 stawek dziennych po 40 zł.

9. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 28.10.2011r. w sprawie o sygn. VII K 935/11 za czyn z art. 242§1 kk popełniony w dniu 8.06.2011r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

10. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 29.03.2012r. w sprawie o sygn. II K 90/08

a) za ciąg przestępstw z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 65§1 kk i z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 65§1 kk popełnionych w okresie od 28.02.2006r. do 12.02.2007r. na karę 4 lat pozbawienia wolności i grzywny 250 stawek dziennych po 50 zł,

b) za ciąg przestępstw z art. 291§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 65§1 kk popełnionych w okresie od 1.11.2005r. do 1.12.2006r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

c) za czyn z art. 258§1 kk popełniony w okresie od 1.07.2006r. do 15.02.2007r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym wymierzono karę łączną 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

11. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 9.05.2012r. w sprawie o sygn. II K 1658/10 za czyn z art. 284§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w dniu 20.05.2009r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

12. Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 17.08.2010 r. w sprawie VI W 206/10 za wykroczenie na karę 5 dni aresztu.

Dowody:

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 25-26,

- akta spraw Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. o sygn. akt: VII K 935/11, XI K 793/08, VII K 569/10 i II K 1658/10,

- akta spraw Sądu Rejonowego w Słubicach o sygn. akt: II K 534/09, II K 117/10, II K 488/08, II K 613/10,

- akta spraw Sądu Rejonowego w Myśliborzu o sygn. akt: II K 448/09, II K 207/07,
- akta spraw Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. o sygn. akt II K 90/08,
- akta spraw Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu o sygn. akt II K 224/07,
- odpisy wyroków w sprawach o sygn. akt: II K 90/08, II K 1658/10, VII K 569/10, VII K 935/11, XI K 793/08, II K 613/10, II K 534/09, II K 488/08, IV Ka 571/09, II K 448/09, II K 224/07, VI K 693/10 IV Ka 1160/11 k. 5-23, 40-42, 44, 46, 48, 52-55, 61-63, 65, 72-75

Skazany M. S. (1) karę pozbawienia wolności odbywa w Zakładzie Karnym w G. ponownie od dnia 05 stycznia 2010 r. Do odbycia kary został doprowadzony, po tym jak nie powrócił po udzielonej w dniu 28 sierpnia 2008 r. przerwie w karze. Zachowanie skazanego podczas pobytu w Zakładzie Karnym nie budziło zastrzeżeń do dnia 08 czerwca 2011 r., kiedy to podczas konwojowania na terenie sądu próbował uciec, przez co został zakwalifikowany jako osadzony wymagający osadzenia w warunkach zapewniających wzmożoną ochronę społeczeństwa i bezpieczeństwo aresztu lub zakładu karnego. Od tego czasu zachowanie skazanego jest poprawne. W stopniu właściwym przestrzega porządku i dyscypliny, a ze współosadzonymi prowadzi zgodny tryb życia. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. W trakcie pobytu był wielokrotnie nagradzany regulaminowo i nie był karany dyscyplinarnie. Skazany obecnie, z uwagi na stan zdrowia nie jest zatrudniony, wcześniej pracował nieodpłatnie w oddziale mieszkalnym jako fryzjer i porządkowy, a także wydawał posiłki. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania. Uczestniczył w programie psychokorekcyjnym E., a także w programach readaptacyjnych: „Pierwsza pomoc przedmedyczna” oraz „Dyskusyjny klub filmowy”. Nadto chętnie bierze udział w zajęciach sportowych i kulturalno – oświatowych. Kontakt zewnętrzny w formie korespondencji, rozmów telefonicznych, a także widzeń utrzymuje z najbliższą rodziną - siostrą, ojcem, a nadto konkubiną i była konkubiną i dziećmi W stosunku do popełnionych przestępstw ustosunkowany jest krytycznie.

Dowód:

- opinia o skazanym z Zakładu Karnego w G. k. 67-68.

Sąd zważył, co następuje:

W stosunku do skazanego M. S. (1) zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego. Materiał dowodowy w niniejszej sprawie stanowiły dokumenty z akt sprawy, których autentyczność nie budzi wątpliwości, a także informacje z zakładu karnego – opinia z-cy dyrektora, jak również informacja z Krajowego Rejestru Karnego, a nadto dokumenty w postaci odpisów wyroków. Ustalony na ich podstawie stan faktyczny nie budzi wątpliwości. Żadem z przeprowadzonych dowodów nie był przez strony kwestionowany a z urzędu Sąd nie dostrzegł podstaw do ich kwestionowania.

Sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli zachodzi zbieg realny przestępstw osadzonych w różnych sprawach (art. 569§1 kpk). Zbieg realny przestępstw zachodzi natomiast wówczas, jeśli sprawca popełni dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu (art. 85 kk). Przy czym zgodnie z art. 91 § 2 jeżeli sprawca w warunkach określonych w art. 85 popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w art. 91 § 1 lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, sąd orzeka karę łączną, stosując odpowiednio przepisy tego rozdziału. Mając na względzie powyższe, Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna orzeczone za zbiegające się przestępstwa bądź ciągi przestępstw. Sąd zatem ustalił, które z przestępstw objętych wskazanymi wyżej wyrokami pozostają w realnym zbiegu, przy czym okazało się, że są trzy takie zbiegi. Należy przy tym zauważyć, że zgodnie z art. 19 ust.1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, który jest przepisem intertemporalnym, nowych przepisów kodeksu karnego z rozdziału IX nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem 01 lipca 2015 r., chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po 01 lipca 2015r. Wobec skazanego nie było żadnego prawomocnego skazania po tym dniu i tym samym wszystkie skazania nastąpiły przed wymienionym dniem. W związku z tym, w sytuacji skazanego

zastosowanie mają stare przepisy rozdziału IX kodeksu karnego, tj. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.

Analizując daty wydania wyroków oraz daty popełnienia czynów, stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie zachodzą trzy zbiegi realne. Pierwszy zbieg obejmuje przestępstwa popełnione do dnia 12 listopada 2007 r. (data, kiedy to zapadł pierwszy w kolejności chronologicznej wyrok w sprawie II K 224/07). Ten zbieg obejmuje zatem czyny osądzone w sprawach: II K 90/08, II K 207/07, a także II K 224/07 – kary jednostkowe opisane w punktach 10, 3 oraz 1 części wstępnej wyroku. Wprawdzie kary jednostkowe orzeczone w sprawach II K 207/07 i II K 224/07 zostały połączone w wyroku łącznym wydanym w sprawie II K 613/10, to jednak po wydaniu wyroku łącznego (z dnia 21.02.2011r.) zapadł wobec skazanego kolejny wyrok skazujący go za przestępstwa pozostające w realnym zbiegu z poprzednio osądzonymi w sprawach II K 207/07 i II K 224/07 i wymierzono mu za nie kary pozbawienia wolności i grzywny, zachodzi zatem potrzeba wydania nowego wyroku łącznego co do kar pozbawienia wolności orzeczonych za te przestępstwa (nie co do grzywny, ponieważ poprzednio nie wymierzono skazanemu grzywny ani żadnej innej kary podlegającej połączeniu z grzywną). Zgodnie z art. 575§1 kpk jeżeli po wydaniu wyroku łącznego zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, z chwilą jego uprawomocnienia się poprzedni wyrok łączny traci moc. Oznacza to, że kara łączna orzeczona w punkcie II wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 21 lutego 2011 r. – sygn. akt, obejmująca skazania w sprawach II K 207/07 i II K 224/07, ulegnie rozwiązaniu z mocy prawa z chwilą uprawomocnienia się niniejszego wyroku łącznego (w tym zakresie wyrok łączny w sprawie II K 613/10 straci moc).

Z kolei drugi zbieg obejmuje przestępstwa popełnione pomiędzy 12 listopada 2007 r. (datą wydania wyroku w sprawie II K 224/07), a 15 września 2008 r. (kiedy to zapadł następny w kolejności chronologicznej wyrok w sprawie XI K 793/08. Ten zbieg obejmuje zatem czyny osądzone w sprawach: XI K 793/08, II K 488/08 II i K 534/09 opisanych w punktach 2, 4 i 5 części wstępnej wyroku.

Trzeciego zbiegu należy upatrywać w sprawach: II K 1658/10, II K 117/10, VII K 569/10 i VI K 693/10. Skazany bowiem popełnił osądzone w tych sprawach przestępstwa po wydaniu w dniu 19 listopada 2008 r. wyroku w sprawie II K 207/07, tj. w dniach: 20 maja 2009 r., 25 września 2009 r., 03, 17, 21 i 31 grudnia 2009 r. oraz 02 stycznia 2010 r., natomiast w dniu 14 kwietnia 2010 r. zapadł wyrok w sprawie II K 117/10 i jest pierwszym chronologicznie wydanym w tej konfiguracji, a wskazane przestępstwa popełnione zostały przed jego wydaniem. Wspomnieć należy, iż wyroki skazujące w sprawach II K 488/08 i II K 534/09 zapadły odpowiednio w dniach 07 lipca 2009 r. oraz 14 września 2009 r., a więc w okresie wymienionych w tym zbiegu przestępstw, niemniej jako dotyczące przestępstw należących do wyżej zdefiniowanego odrębnego zbiegu przestępstw, nie wchodzi już w grę przy ustalaniu zbiegu przestępstw, o którym mowa w tym akapicie, ten sam wyrok nie może bowiem decydować o dwóch odrębnych zbiegach przestępstw.

Tak ustalone zbiegi realne przestępstw uprawniają w zasadzie do wydania wyroku łącznego i połączenia kar orzeczonych w wymienionych sprawach, jednak nie w odniesieniu do wszystkich kar wskazanych we wniosku, ani nie w konfiguracji, jakiej domaga się skazany. Mianowicie skoro zdefiniowano trzy realne zbiegi przestępstw, to objęte nimi kary mogą zostać połączone w odrębne trzy kary łączne. Nadto łączeniu podlegają odrębnie kary pozbawienia wolności jako jednorodnjowe i odrębnie kary grzywny (o ile w danym zbiegu wymierzono ich więcej niż jedną). Nie podlegają łączeniu kary zastępcze pozbawienia wolności za nieuiszczone grzywny, w szczególności nie łączy się ich z karami pozbawienia wolności, albowiem łączeniu podlegają jedynie kary orzeczone pierwotnie (w tym ujęciu można by je nazwać zasadniczymi). Nadto nie podlegają łączeniu kary orzeczone za wykroczenia z karami orzeczonymi za przestępstwa.

Kierując się poczynionymi wyżej ustaleniami i wskazaniem Sąd Okręgowy połączył w jeden węzeł kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone M. S. w sprawach II K 90/08, II K 207/07, a także II K 224/07, i tak odpowiednio: 4 lat pozbawienia wolności, 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, 6 miesięcy pozbawienia wolności, 3 lat pozbawienia wolności, 1 roku pozbawienia wolności oraz 2 lat pozbawienia wolności i 3 miesięcy pozbawienia wolności, i wymierzył M. S. (1) karę łączną 6 lat pozbawienia wolności. Przy wymierzaniu ww. kary łącznej pozbawienia wolności Sąd miał na względzie dyrektywę wypływającą z treści art. 86§1 kk, które stanowią, że karę łączną należy wymierzyć w granicach od najwyższej z kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając

jednak granic określonych przepisami prawa. Poruszał się więc od najwyższej z poszczególnych wymierzonych skazanemu kar pozbawienia wolności do sumy wszystkich tych kar. Zatem przy łączeniu kar opisanych w punktach 1, 3 i 10 części wstępnej wyroku łącznego granice stanowiły: dolną kara 4 lat pozbawienia wolności, a górną suma wskazanych kar, która w tym przypadku wynosiła 12 lat pozbawienia wolności. Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie kary grzywny orzeczonej w sprawie II K 90/08 w wysokości 250 stawek po 50 zł, albowiem kara ta nie podlega łączeniu z karami pozbawienia wolności, w tym również kara zastępcza pozbawienia wolności, której wykonanie zarządzono wobec nieuiszczenia grzywny, jak już bowiem powiedziano wyżej, niedopuszczalne jest łączenie kar zastępczych.

W zakresie drugiego zdefiniowanego zbiegu przestępstw Sąd zważył, że połączeniu mogłyby ulegać kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone w sprawach II K 534/09 i II K 488/08 i odrębnie kary jednostkowe grzywny wymierzone w sprawie XI K 793/08. Jednak co do kar orzeczonych za te czyny zapadły już wcześniej prawomocne orzeczenia i wymierzono kary łączne, i tak co do kar pozbawienia wolności wymierzonych w sprawach II K 534/09 i II K 488/08 zapadł wyrok łączny Sądu Rejonowego w Słubicach w sprawie II K 613/10, a w wyroku wydanym w sprawie XI K 793/08 wymierzono karę łączną grzywny w miejsce jednostkowych grzywien. Od wydania tych orzeczeń nie zaszło nic, co spowodowałoby, że którekolwiek z nich utraciłoby moc ani co rodziłoby potrzebę wydania nowego wyroku łącznego. Dlatego w tym zakresie należało umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego zgodnie z art. 17§1 pkt 7 kpk. Zgodnie z art. 17§1 pkt 7 kpk nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, jeżeli postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Cytowany przepis znajduje zastosowanie również w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, jest to bowiem także postępowanie karne, w którym rozstrzyga się o karze za przestępstwa popełnione przez określoną osobę. Dlatego również w tym postępowaniu tożsamość sprawy ze sprawą prawomocnie zakończoną albo zawisłą wcześniej stanowi przeszkodę do dalszego jego prowadzenia i merytorycznego rozstrzygnięcia. Podobnie uznał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 października 2005r. sygn. akt V KK 151/05 (Prok. i Pr. 2006/2/8), wskazując, że: „Ukonstytuowany w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. bezwzględny zakaz równoległego prowadzenia postępowań karnych dotyczących tego samego przedmiotu procesu, w stosunku do tej samej osoby, ma pełne odniesienie do postępowań w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Warunkiem zachowania wymaganej w takim wypadku tożsamości podmiotowo-przedmiotowej, poza tą samą osobą skazanego, jest to, aby równoległe prowadzone postępowania odnosiły się do tych samych wyroków jednostkowych, a więc orzeczeń obejmujących te same czyny tej samej osoby.” Tak właśnie jest w niniejszej sprawie. Nadto niedopuszczalność wydania nowego wyroku łącznego w zakresie kar jednostkowych, o których tu mowa, można wyprowadzić z przepisów zawartych w art. 575 kpk, przepisy te bowiem określają warunki, w których można i należy wydać nowy wyrok łączny. Żaden z tych warunków nie został spełniony. Należy także zauważyć, że niedopuszczalne jest łączenie kar zastępczych pozbawienia wolności, których wykonanie zarządzono za nieuiszczone grzywny, z karami pozbawienia wolności.

W zakresie trzeciego zdefiniowanego wyżej zbiegu przestępstw Sąd Okręgowy połączył kary jednostkowe (odrębnie kary pozbawienia wolności i odrębnie kary grzywny) w sprawach II K 1658/10, II K 117/10, VII K 569/10 i VI K 693/10 i wymierzył M. S. (1) kary łączne 9 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 160 stawek dziennych po 40 zł. każda stawka. Kary łączne zostały orzeczone w granicach od najwyższej z poszczególnych wymierzonych skazanemu kar pozbawienia wolności i grzywny do sumy wszystkich tych kar. Granicę dolną stanowiły kary 5 lat pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny, a granicę górną wyznaczała suma jednorodnych kar jednostkowych, która w tym przypadku wynosiła 10 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 230 stawek dziennych grzywny. Zgodnie z art. 86§2 kk wymierzając karę łączną grzywny, Sąd określił na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniem określonymi w art. 33 § 3 kk, mając na względzie, aby wysokość stawki dziennej nie przekroczyła najwyższej ustalonej poprzednio.

Sąd umorzył postępowanie karne co do kar opisanych w punkcie 12 i 9 części wstępnej wyroku, ponieważ w sprawie VI W 206/10 M. S. (1) skazany został za wykroczenie, a kara wymierzona za wykroczenie nie podlega łączeniu z karami orzeczonymi za przestępstwa (art. 85 kk), natomiast przestępstwo, za które ww. skazany został orzeczeniem w sprawie VII K 935/11 nie pozostaje w zbiegu realnym z żadnym z przestępstw objętych pozostałymi orzeczeniami.

Sąd, orzekając poszczególne kary łączne w warunkach wyroku łącznego kierował się względami takimi jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Jednocześnie wymierzając karę łączną nie rozstrzygał ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie w odniesieniu do poszczególnych przestępstw, lecz rozważał przedmiotowy i podmiotowy związek zachodzący pomiędzy realnie zbiegającymi się przestępstwami, mając w szczególności na względzie podobieństwa i różnice rodzajowe poszczególnych przestępstw, podobieństwo zamiaru i motywów działania oraz czas pomiędzy poszczególnymi przypisanymi czynami. Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymi skazaniami. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Sąd kładł przy tym nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść kara w stosunku do skazanego.

Wymierzając karę łączną wskazaną w punkcie I sentencji wyroku Sąd zastosował metodę asperacji, z uwzględnieniem okoliczności, które ustawodawca nakazał badać przy wydawaniu wyroku łącznego, a wskazanych w art. 571 kpk. Sąd zważył, iż między czynami osądzonymi w poszczególnych zbiegach realnych zachodzą wprawdzie dość ściśle związki przedmiotowe (skazany dopuścił się czynów skierowanych w szczególności przeciwko takim samym dobrom chronionym prawem, tj. przeciwko mieniu – kradzieży z włamaniem oraz paserstwa i jednego czynu z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), przy czym pomiędzy wskazanymi czynami zachodzą dość odległe związki czasowe. Sąd uznał więc, iż w przypadku przedmiotowego zbiegu przestępstw nie zachodzą przesłanki do zastosowania zasady absorpcji, a jedynie asperacji. Nie ma także wystarczających podstaw do stosowania zasady kumulacji. Również wymierzając karę łączną wskazaną w punkcie III części dyspozytywnej wyroku Sąd zastosował metodę asperacji, z tym że z ciężeniem ku kumulacji. Na tej decyzji Sądu zaważył przede wszystkim fakt, iż pomimo bliskich związków czasowych pomiędzy czynami popełnionymi przez M. S. (1), to czyny te zostały skierowane przeciwko różnym dobrom chronionym prawem. Skazany bowiem poza przestępstwami przeciwko mieniu - kradzieży, kradzieży z włamaniem, przywłaszczenia i rozboju, dopuścił się również przestępstw: przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, jak i z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Zdaniem Sądu za zastosowaniem wymienionej zasady w orzekaniu kar łącznych przemawiają wymienione powyżej relacje przedmiotowe i czasowe między poszczególnymi czynami, a także fakt, iż M. S. (1) był wielokrotnie karany. W ocenie Sądu, nie może dochodzić do sytuacji, w której opłacalnym jest popełnianie większej ilości przestępstw. Przy wymiarze kar łącznych Sąd zważył również stosunkowo poprawne zachowanie skazanego w zakładzie karnym. Zastosowana zasada w niniejszej sprawie pozwala najpełniej oddać w nowo orzeczonych karach łącznych podniesione okoliczności. W ocenie Sądu tak ukształtowane kary łączne należycie odzwierciedlają całą kryminalną zawartość i społeczną szkodliwość przestępczej aktywności skazanego i uwzględniają wymogi prewencji szczególnej i generalnej.

W pozostałym zakresie Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego, pozostałe kary jednostkowe nie nadawały się bowiem do połączenia ze względów przytoczonych wyżej.

Sąd pozostawił do odrębnego wykonania pozostałe rozstrzygnięcia wynikające z połączonych wyroków.

Stosownie do treści art. 577 kpk Sąd zaliczył na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności okresy odbytych kar z wyroków: Sądu Rejonowego w Słubicach o sygn. II K 613/10 (wyrok łączny punkt II) okresy od 11.07.2007r. do 23.10.2007r., od 16.11.2007r. do 22.11.2007r., od 17.06.2008r. do 28.08.2009r., od 2.01.2010r. do 6.04.2010r. i od 20.05.2011r. do 17.08.2013r.; Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. o sygn. II K 90/08 okres od 13.02.2007r. do 4.05.2007r. Natomiast na poczet orzeczonej w punkcie III kary łącznej pozbawienia wolności okresy odbytych kar z wyroków: Sądu Rejonowego w Słubicach o sygn. II K 117/10 okres od 26.05.2010r. do 26.12.2010r.; Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. o sygn. VII K 569/10 okres od 20.01.2011r. do 20.05.2011r.; Sądu Rejonowego w Gryfinie o sygn. VI K 693/10 okres od 17.11.2014r. do 6.11.2015r.

Na podstawie §14 ust. 5 w zw. z §2 ust. 3 Rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług orzeczono o kosztach nieopłaconej obrony z urzędu

Natomiast na podstawie art. 624 § 1 kpk, Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków postępowania, uznając, że jego sytuacja materialna i życiowa przemawia za takim rozstrzygnięciem.